

882.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 grudnia 1925 r.

o przyłączeniu gminy wiejskiej Żydowo w powiecie wrzesińskim w województwie poznańskim do gminy Borzykowo w tymże powiecie i województwie.

Na mocy § 2 p. 3 pruskiej ordynacji dla gmin wiejskich siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) oraz na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Żydowo w powiecie wrzesińskim w województwie poznańskim przyłącza się do gminy wiejskiej Borzykowo w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych *Wł. Raczkiewicz*

883.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 grudnia 1925 r.

o zmianie granic gminy miejskiej Tarnopol.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1923 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic miejskich na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomierji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim (Dz. U. R. P. № 92 poz. 719) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Zagrobela powiatu tarnopolskiego przyłącza się do gminy miejskiej Tarnopol.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*

884.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 grudnia 1925 r.

o utworzeniu z obszaru dworskiego Swierczyny w powiecie brodnickim w województwie pomorskim gminy wiejskiej o tej samej nazwie.

Na mocy § 2 p. 3 pruskiej ordynacji dla gmin wiejskich siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) oraz na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Obszar dworski Swierczyny w powiecie brodnickim w województwie pomorskim znosi się i tworzy w dotychczasowych jego granicach terytorjalnych gminę wiejską o tej samej nazwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 roku.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

885.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 27 listopada 1925 r.

o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie grodzieńskim w okręgu sądu okręgowego w Grodnie.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170), tudzież § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. o zmianie niektórych przepisów, normujących organizację sądownictwa i postępowanie sądowe cywilne w województwach: nowogrodzkiem, poleskiem i wołyńskim oraz w powiatach: białowieskim, grodzieńskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10 poz. 70) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju I, II i III okręgów w Grodnie.

§ 2. Wylacza się z okręgu sądu pokoju w Druksienikach miasto Skidel tudzież gminy: Dubno, Hożą, Kamionkę i Skidel.

§ 3. Tworzy się „Sąd Pokoju w Grodnie”, obejmujący miasto Grodno, tudzież gminy: Hornice, Hożą i Wiercieliszki.

§ 4. Tworzy się „Sąd Pokoju w Skidlu”, obejmujący miasto Skidel, tudzież gminy: Dubno, Kamionkę, Lunne, Mosty, Skidel i Wolpe.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Pięchocki*

886.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 23 listopada 1925 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 28 lipca 1925 r. w sprawie ceł wywozowych.

Na zasadzie art. 7 ust. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 536) na niżej wymienione towary, uchyla się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło:
233	Rudy:	
	1) żelazne darniowe	uchylone
	2) żelazne wszelkie z wyjątkiem darniowych	uchylone
	3) piryty i wypalki pirytowe (purple ore)	uchylone

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 7 dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Ostiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

887.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 11 grudnia 1925 r.

w sprawie uzupełnienia kompetencji dyrekcji ceł.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienioną w § 1 p. d) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 października 1923 r. w przedmiocie rozszerzenia kompetencji władz celnych II instancji w sprawach postępowania celnego (Dz. U. R. P. № 105 poz. 830) kwotę 1.000 marek w złocie, do której dyrekcje ceł mogą zwracać różnicę należności celnych, wynikającej wskutek niewątpliwej pomyłki taryfowej, podwyższa się do 5.000 złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

888.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 18 grudnia 1925 r.

w sprawie regulowania obrotu walutami zagranicznymi.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154) ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 225) zarządza się co następuje:

§ 1. Kupno i sprzedaż walut zagranicznych dozwolone są tylko na zasadach, wynikających z następujących artykułów.

§ 2. Bank Polski i banki dewizowe są uprawnione: a) do kupowania walut zagranicznych, b) do sprzedawania tych walut Bankowi Polskiemu lub bankom dewizowym. Sprzedaż innym osobom dozwolona jest tylko w tych wypadkach, w których w myśl § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 408) dozwolone jest przekazywanie walut zagranicznych.

§ 3. Minister Skarbu może udzielić przedsiębiorstwom bankowym, nie należącym do wymienionych w § 2, zezwolenia na kupowanie walut zagranicznych od osób, nie mających uprawnień banku dewizowego, z tem ograniczeniem, iż waluty te mogą być sprzedawane tylko Bankowi Polskiemu lub jednemu z banków dewizowych.

§ 4. Osoby nabywające waluty zagraniczne na zasadzie § 2 w wypadkach określonych w § 4 rozporządzenia z dnia 27 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 408) są uprawnione do przekazywania tychże walut na mocy dowodów, które służyły przy ich kupnie, o ile przekazywanie odbywa się przez ten bank, który waluty sprzedał. Jeśli przekazywanie ma się odbyć przez inną instytucję bankową, należy spełnić wszystkie warunki potrzebne dla przekazywania walut zagranicznych w myśl obowiązujących przepisów.